C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2827/2025 Judecătoria Ungheni
4-25028677-03-4r-19082025 Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În Numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a examinat în ordine de recurs recursul contravenientului Munteanu Andrian declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2025*** în cauza contravențională după contestația depusă de Munteanu Andrian împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul INSP al IGP a MAI, Fisticanu Dumitru din 05.02.2025, întocmite în privința lui **Munteanu Andrian** în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional;

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La 05.02.2025 agentul constatator din cadrul INSP al IGP a MAI Fisticanu Dumitru a întocmit, în privința lui Munteanu Andrian un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, *Munteanu Andrian, la data de 05.02.2025, orele 16.19, conducând mijlocul de transport de model Skoda Superb cu n/î ***** pe traseul M1 Frontiera cu Romania-Leuşeni-Chişinău-Dubăsari-frontiera cu Ukraina s-a deplasat cu viteza de 110 km/h prin zona de 70 km/h, ignorând astfel prevederile art. 47 pct. 1) din RCR.*

Prin decizia agentului constatator din cadrul INSP al IGP a MAI, Fisticanu Dumitru, adoptată la 05.02.2025, Munteanu Andrian a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional la o amendă în mărime de 18 u.c., echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Munteanu Andrian, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 05.02.2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

În motivarea contestaţiei a indicat că la 05.02.2025 find conducător al mijlocului de transport Skoda Superb, cu n/î *****, a fost staționat de echipajul de poliție al Inspectoratului Național de Securitate Publică.

Agentul constatator, Dumitru Festicanu, l-a informat că a încălcat art. 47 alin. (1) al Regulamentul circulației rutiere și că a comis contravenția prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Nu a fost de acord cu constatarea efectuată de agentul constatator, fapt despre care l-a informat. Agentul constatator, fără a explica circumstanțele contravenției și probatoriul acesteia, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a decis aplicarea sancțiunii sub forma de amendă în mărime de 18 u.c. cu aplicarea a 4 puncte de penalizare. Nu a fost de acord cu decizia agentului constatator și nu a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție.

Consideră că agentul constatator neîntemeiat și ilegal a aplicat sancțiunea contravențională și procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul.

În susținerea contestației a invocat prevederile art. 448 Cod contravențional, a menționat că termenul pentru contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție expiră la 20.02.2025, iar prezenta contestație este depusă în termenul legal și urmează a fi examinată.

Menționează că agentul constatator nu l-a informat cu privire la mijlocul tehnic cu care a fost constatată contravenția de depășire a limitei de viteză. Nu a fost informat cu referire la verificarca și certificarca metrologică a utilajului tehnic.

Suplimentar, în lipsa dezacordului de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a atras martori pentru contrasemnarea procesului-verbal, temei pentru care procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul.

Invocând prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional, consideră că agentul constatator nu a identificat un martor pentru certificarea refuzului de semnare a procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind consemnat care a fost imposibilitatea acestuia de a identifica martorul asistent.

Suplimentar, agentul constatator nu a indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție tipul, modelul și numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția.

Consideră astfel că totalitatea viciilor de procedură, admise de agentul constatator, în consemnarea și emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție, sunt temei pentru declararea nulității acestuia.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2025 a fost respinsă contestaţia depusă de avocatul Vasile Roibu, în interesele lui Andrian Munteanu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 740816 și deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 05.02.2025 de agentul constatator, Dumitru Fisticanu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenientul Munteanu Andrian a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2025 și pronunțarea unei noi hotărârii privind încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, soluția adoptată de prima instanță este nefondată în condițiile în care probatoriul prezentat nu certifică vinovăția contravenientului în comiterea faptei incriminate, respectiv în susținerea recursului a trecut în revistă raționamentele expuse în ordine art. 448 Cod contravențional.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea

sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din materialele dosarului Colegiul penal reține că, Munteanu Andrian a fost supus răspunderii contravenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional în următoarele circumstanțe: *la data de 05.02.2025, orele 16.19, Munteanu Andrian, conducând mijlocul de transport de model Skoda Superb cu n/î ***** pe traseul M1 Frontiera cu Romania-Leuşeni-Chişinău-Dubăsari-frontiera cu Ukraina s-a deplasat cu viteza de 110 km/h prin zona de 70 km/h, ignorând astfel prevederile art. 47 pct. 1) din RCR.*

Aici, Colegiul constată că, prin decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție din 05.02.2025 Munteanu Andrian a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional la o amendă în mărime de 18 u.c., echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

În acest context, instanța de recurs reține că potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional.*

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit*

elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, *procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.*

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

La caz, Colegiul indică că, vina contravenientului se probează prin planșa fotografică efectuată cu aparatul pentru măsurarea vitezei mijloacelor de transport de model „TruCam II” nr. TC008351, care a fost certificat și verificat conform „NML 10-18:2023” și admis pentru utilizare începând cu data de 13.03.2024 până la 13.03.2025, astfel se constată că la data constatării faptei aparatul pentru măsurarea vitezei mijloacelor de transport avea efectuată verificarea metrologică în termen.

La fel, Colegiul penal precizează că planșa fotografică aflată la dosarul contravențional conține data şi ora la care s-a făcut măsurarea, imaginea autovehiculului, din care se poate observa numărul de înmatriculare și viteza măsurată, fiind singura mașină pe acea porțiune de drum, fapt prin ce se constată în mod indiscutabil faptul că, *Munteanu Andrian la data de 05.02.2025, orele 16.19, conducând mijlocul de transport de model Skoda Superb cu n/î ***** pe traseul M1 Frontiera cu Romania-Leuşeni-Chişinău-Dubăsari-frontiera cu Ukraina s-a deplasat cu viteza de 110 km/h prin zona de 70 km/h, ignorând astfel prevederile art. 47 pct. 1) din RCR.*

La caz, Colegiul penal reține că, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014, cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi

funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” şi modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „*Controlul traficului*”, potrivit căruia mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța de recurs apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza planșele fotografice efectuate cu mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, iar în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, aceste planșe au fost admise corect de către instanța de fond în calitate de probe, fiind pertinente, concludente și utile.

Respectiv, instanța de fond corect a apreciat, că probele administrate pe caz, au fost suficiente, utile și pertinente pentru constatarea faptei contravenționale, determinând atragerea lui Munteanu Andrian la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (2) Cod Contravențional.

De rând cu aceasta, instanța de recurs concluzionează lipsa pretinselor erorilor de drept procesuale invocate de recurent, contrare în sensul art. 443 Cod contravențional și pretinse a fi admis de agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe de altă parte Colegiul reține că, actul de sesizare a instanței de judecată, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate şi legalitate, prin urmare, Colegiul conchide că recursul formulat în sensul solicitat nu are efect juridic să răstoarne legalitatea verdictului judiciar emis de prima instanță.

Mai mult ca atât, instanța de recurs ține a sublinia faptul că, contravenientul Munteanu Andrian la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, la pct. 19) a confirmat că a primit copia procesului-verbal cu privire la contravenție, la fel fiindu-i aduse la cunoștință cu drepturile și obligațiile sale în calitate de subiect activ al contravenției, fapt prin ce se constată că ultimul a înțeles norma incriminată cât și consecințele ei de rigoare, iar cele trasate în ordine de recurs urmând a fi apreciate ca fiind nefondate, având *per se* scopul de a se eschiva de răspunderea contravențională ce o poartă odată cu nașterea raportului juridic de conflict ce deopotrivă urmează a fi stins doar prin executarea obligațiilor impuse de către organul extrajudiciar.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare

a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Tot aici, Colegiul penal remarcă că nerecunoașterea celor incriminate, reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 377 Cod contravențional și art. 6 CEDO, or, contravenientul pe parcursul procesului contravențional nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acest fapt nici nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei.

Prin urmare, Colegiul ţine să menţioneze că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speţă sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii în prima instanță, care au fost apreciate în modul corespunzător.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează că recurentul, în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale nu a prezentat careva ***alte date obiective*** distincte de cele deja analizate în cadrul primului set de proceduri ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi plasat la adăpost de orice critică neîntemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, în ordine de recurs nu s-a depistat careva disensiuni care ar genera o altă abordare normativă decât cea deja expusă de către prima instanță, astfel excluzând insinuările juridice formulate de recurent, Colegiul penal pentru a evita repetări inutile găsește necesar de a se afilia poziției expuse de prima instanță, nefiind astfel necesar oferirea unor careva completări.

Sistematizând cele reliefate supra, Colegiul penal consideră că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul formal al recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate în condițiile în care recursul nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea emisă, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

Tot aici, Colegiul penal conchide că, recursul împotriva soluției primei instanţe, fiind o cale ordinară de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziţie contestat, iar recurentul nu a evidenţiat memoriul ilegalităţii şi netemeiniciei soluției recurate, limitându-se la reiterarea unor circumstanţe faptice ale cauzei, transpunerea normelor legale, precum şi manifestarea criticilor faţă de unele norme de drept.

În acest sens, Colegiul penal menţionează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziţie pronunţat în prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o hotărâre neîntemeiată.

Le fel, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiţia legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greşelilor anume imputate instanţei de fond, o minimă argumentare a criticii în fapt şi în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece aceasta nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalităţii soluției instanţei de fond.

În acestă operă, Colegiul penal reamintește că în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în coraborare cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern şi este în principiu, competenţa instanţelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanţă de recurs reţine că recursurile declarate nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esenţiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinţei de a fi „efectiv”, fiind lipsite de şanse de succes şi nu sunt capabile să ofere îndreptarea situaţiei oferită prin soluția recurată.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2025, cu menținerea soluției primei instanțe fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul contravenientului Munteanu Andrian declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2025*** în cauza lui **Munteanu Andrian** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, **Judecător:**
Judecător:
Judecător: